Прошу: до мене пий лише очима,
Моїми цокнусь я як стій,
Або зостав у келиху цілунок —
І вин не займе погляд мій.

Шукає спрага серця невситима
Знайти божественний напій,
Але, здобувши навіть Зевса трунок,
Не обміняю я на твій.

Послав тобі вінок я роз багатий:
Він був моїх пошан уклін
З надією, що в тебе несказанно
Його минуть і в'янь, і тлін.

Над ним дихнувши раз, його назад ти
Прислала, і — чудовний чин —
Росте, живе і пахне обаянно
Не з себе, а від тебе він!